

ԹՈՂ ՀԱՄԵՐԱԾԻՆ ՆԵՐԿԱՆ ԱՄՐԱՊՆԴՈՒԻ

Posted on June 27, 2015 by Keghart

Category: [Opinions](#)

Մեր Պարզեւ Դաւիթեան, «Լուսաբաց», 27 Յունիս 2015

Գանատայի հայ ազգային եկեղեցւոյ երկու առաջնորդներուն՝ Տեր Աբգար Սբազանին ու Տեր Մեղրիկ Սրբազանին Հայկական Յեղասպանութեան հարիւրամեակի կարգ մը ձեռնարկներուն յաճախ քով-քովի նստած կամ կանգնած ըլլալը վստահաբար գոհացուց մեզմէ շատերը եւ այդ պատկերը կրկին տեսնելու հաճոյքը անկասկած որ պիտի ուզէր ունենալ գանատահայերուն մեծամասնութիւնը: Մէկ եկեղեցւոյ բազմերանգ խմբակներուն ծառայող առաջնորդները իրենց եղբայրական կեցուածքով եւ պատկերով փայլք աւելցուցին մեր հանդիսութիւններուն: Անոնք այդ կ'ընէին անշուշտ Էջմիածնի եւ Անթիլիասի վեհափառներուն օրինակով, որոնց միասին բերած մասնակցութիւնը Հայկական Յեղասպանութեան հարիւրամեակի գանազան ձեռնարկներուն եւ հանդիսութիւններուն՝ իմաստաւորեց մէկ եկեղեցի ըլլալու հանգամանքը:

Եւ ահա այդ պատկերով խանդավառ Մոնրեալի Հնչակեանները ուզած են, ի շարս բոլոր հայկական քաղաքական, բարեսիրական եւ մշակութային կամակերպութիւններուն ուղղուած հրաւերին, հրաւիրել նաեւ երկու սրբազանները որ ներկայ գտնուին այս շաբաթավերջին հոն տեղի ունենալիք Հնչակեան Զսան Կախաղաններու հարիւրամեակի հանդիսութեան:

Մեր Պարզեւ Դաւիթեան, «Լուսաբաց», 27 Յունիս 2015

Գանատայի հայ ազգային եկեղեցւոյ երկու առաջնորդներուն՝ Տեր Աբգար Սբազանին ու Տեր Մեղրիկ Սրբազանին Հայկական Յեղասպանութեան հարիւրամեակի կարգ մը ձեռնարկներուն յաճախ քով-քովի նստած կամ կանգնած ըլլալը վստահաբար գոհացուց մեզմէ շատերը եւ այդ պատկերը կրկին տեսնելու հաճոյքը անկասկած որ պիտի ուզէր ունենալ գանատահայերուն մեծամասնութիւնը: Մէկ եկեղեցւոյ բազմերանգ խմբակներուն ծառայող առաջնորդները իրենց եղբայրական կեցուածքով եւ պատկերով փայլք աւելցուցին մեր հանդիսութիւններուն: Անոնք այդ կ'ընէին անշուշտ Էջմիածնի եւ Անթիլիասի վեհափառներուն օրինակով, որոնց միասին բերած մասնակցութիւնը Հայկական Յեղասպանութեան հարիւրամեակի գանազան ձեռնարկներուն եւ հանդիսութիւններուն՝ իմաստաւորեց մէկ եկեղեցի ըլլալու հանգամանքը:

Եւ ահա այդ պատկերով խանդավառ Մոնրեալի Հնչակեանները ուզած են, ի շարս բոլոր հայկական քաղաքական, բարեսիրական եւ մշակութային կամակերպութիւններուն ուղղուած հրաւերին, հրաւիրել նաեւ երկու սրբազանները որ ներկայ գտնուին այս շաբաթավերջին հոն տեղի ունենալիք Հնչակեան Զսան Կախաղաններու հարիւրամեակի հանդիսութեան:

Յաւով կարելի է միայն արձանագրել, որ անցեալի համբաւով ու դիրքով ճանչցուած մարդ մը կամ մարդիկ, որոնք տակաւին կարծեք չեն կրցած դուրս գալ անցեալին մեզ բաժնող եւ մեր համերաշխ ազգային կեանքը խանգարող հոգեվիճակէն ու մտայնութենէն, ձեւով մը արգելք հանդիսացած են որ առաջնորդներէն միայն մէկուն հրաւեր տրուի, որու պատճառաւ այդ առաջնորդին ուղղուած հրաւերը յետս կոչուած է Հնչակեան կազմակերպիչներուն կողմէ, որպէսզի եկեղեցական կողմ ըլլալու ամօթի պատին ետեւ չկանգնին այլեւս: Կը թուի թէ վերաշխուժացած Հնչակեան ընտանիքի Մոնրեալի ներկայացուցիչները վար դրած են անցեալէն մեզի բեռ մնացած եկեղեցական պայքարի գա-

ղափարը եւ լծուած են լաւ օրինակ դառնալու այդ անցեալին մէջ ապրող մոլեռանդներուն (fanatics), որոնք դժբախտաբար տակաւին գոյութիւն ունին քիչ մը ամէն տեղ:

Գանատահայութեան երկու սրբազաններն ալ, որպէս ներկայացուցիչները հայ ազգային եկեղեցւոյ, որոնց իմաստուն պետերը (Վազգէն Ա. եւ Գարեգին Բ.) Հայաստանի երկրաշարժէն անմիջապէս ետք նոր էջ բացին գործակցութեան ու միութեան, վստահաբար պատրաստ են միասին ծառայելու եւ ներկայացնելու գանատահայութիւնը՝ առանց նախապաշարեալ մտքի կամ բարդոյթի (complex) երկուքն ալ ունին ներկայացուցչական օրինաւոր հանգամանք եւ արժանի են մեր բոլորի յարգանքին եւ մեծարանքին: Ուրիշ առիթով խօսած էինք թէ ինչպէս մէկը միւսին բացակայութեան կամ իրարու հետ խորհրդակցաբար իրաւունքը պետք է ունենայ իր բոլոր կողմերով գաղութս ներկայացնելու պետական կամ յարանուանական հանդէսներուն կամ հանդիպումներուն: Այդ իրաւունքը տալու մեր առաջարկը կը բխի ազգային շահերը միասնաբար հետապնդելու գաղափարէն: Այսպիսի առաջարկ կը թուի թէ դեռ պատրաստ չեն ընդունելու «Էջմիածնական» կամ «անթիլիասական» կոչուիլ ուզող մոլեռանդ մարդիկ:

Անցեալի հնաձեւ (demodé) հագուստներ հագնող մարդիկ կարելի է կոչել բոլոր անոնք որոնք տակաւին էջմիածնական կողմ կամ անթիլիասական կողմ կ'ուզեն կոչուիլ այս օրերուն, երբ մեր ազգը Համահայկական Հռչակագրով որպէս մէկ եւ ամբողջական մարմին ներկայացաւ աշխարհին եւ ստացաւ նեցուկը Վատիկանի եւ յարգանքը աշխարհի:

Մեր նպատակը, երկու սրբազաններուն տրուելիք հրաւերի դէպքը յիշելով, հին վերքեր բանալով անհամութիւն յառաջացնել չէ, այլ կը միտի ժխտական դիրք մը մատնանշել. դիրք՝ որ կը յիշեցնէ կարգ մը աշխարհական մարդոց կողմէ եկեղեցին իրենց ենթարկելու անբարենպաստ ընթացքը անցեալին, որուն պատճառաւ ցաւալի դէպքեր պատահեցան մեր սփիւռքահայ կեանքին մէջ: Լիբանանցիները խելացի եւ իմաստուն խօսք մը ունին, որ կ'ըսէ. «*Թընգաքար ու մա թընա'ատ*» (յիշուի եւ չկրկնուի): Այդպէս կարելի է միայն բնութագրել այն անցեալը, որուն սփիւռքահայութեան անմիաբան կեանքը բզկտող պատահարներն ու դէպքերը պետք է միայն ցաւով յիշել բայց երբեք չկրկնել:

Այս առթիւ ՏԵՐ ՈՂՈՐՄԵԱ՛ մը պետք է արձակել առ Աստուած, որ տայ «ազգիս հայոց սեր, միութիւն», որ յաջողը գնահատուի եւ բարի գործը տարածուի, որ չար նպատակն ու միտքը ձախողին եւ ընդհանուրին շահը ծաղկի ու բարգաւաճի, որ մեր զիրար հանդուրժող ու իրարու հետ գործակցող համերաշխ ներկան պահուի, պահպանուի ու ամրապնդուի:

